

ВЕЛИЧИЕТО НА НАШИЯ БОГ

Той държи всичко под контрол по време на потопа

Дейвид Уилкерсън

9 Май 2011

Служението ни има уебсайт, който получава писма от християни от целия свят. В този момент вярващи от няколко държави ни пишат едно и също нещо: Обхванати сме от страх.

Както е пророкувано в Библията, Бог разтърсва всичко, което може да бъде разтърсено. Трудно е да преценим разместването на пластове в света днес. Помислете за многото места, където нациите живеят в бъркотия:

- Вторични трусове удрят Япония след опустошителното земетресение. Тази страна все още се изправя от руините, а радиацията продължава да изригва в атмосферата.
- Арабските режими рухват навред из Близкия изток. Израел наблюдава тези промени с интерес и се чуди дали арабските правителства ще подновят анти израелските си настроения.
- Икономическият страх продължава да върлува в много страни. Гърция се олюлява на ръба на абсолютен хаос.

Насред това се разпростира страха и безпокойството и християните не са имунизирани срещу тях. Мнозина ни пишат, че преминават през бурята на живота си. Описват финансови кризи, стрес в семейството, депресия, като проблемите не спират да прииждат. Някои хора са съкрушени повече от всякога.

Никога досега в 58 годишното си служение не съм чувал за толкова много болни от рак хора. В собственото ми семейство дъщеря ми и внука ми преживяват сериозни изпитания в този момент. Понякога най-големите ни страхове идват от болката за най-близките и най-скъпите ни хора.

Много Божии хора плачат: „Господи, стига. Словото Ти обещава освобождение. Ти каза, че няма да ми позволиш да преживея нищо повече от онова, което мога да понеса, без да ми дадеш изходен път. А къде е изхода? Къде е величието Ти сега, по време на най-големите ми изпитания?”

В тежки времена като тези, врагът идва като потоп.

Когато се изправим пред големи трудности и проблеми, дяволът се намесва, за да се възползва от ситуацията. Библията го описва като потоп от страх, който, като прииждащи вълни се излива върху нас. Тези демонични потопа дори имат глас: „Реки издигнаха, ГОСПОДИ, реки издигнаха гласа си, реки издигнаха вълните си.” (Псалм 93:3)

Забелязали ли сте, че проблемите и трудностите често идват на талози? Точно когато се бориш с един проблем, следва друг. Апостол Йоан говори за много хора, които днес са завлечени от вълни на стрес: „И змията изпусна от устата си вода като река след жената, за да направи да я завлече реката.” (Откровение 12:15)

Но Бог отговаря на гласа на всеки демоничен потоп: „ГОСПОД във висините е по-силен от грохота на големи води, от мощните вълни на морето” (Псалм 93:4). Просто казано, Божието Слово говори по-високо от всеки потоп, пред който можем да се изправим; величието Му надвишава дори най-големия ни проблем.

Давид се хвана за тази истина, молейки се във вяра: „Да не ме завлече водният поток, нито да ме погълне бездната и да не затвори ровът устата си над мен.” (Псалм 69:15). Не е необичайно дори и най-благочестивия човек да се изправи пред проблеми, които се надигат като потоп. Както Давид, така и ние може да се предаваме на Божието Слово, да сме верни в молитва и посветени на Господ, а въпреки това да бъдем съкрушени от надигащите се вълни от страх.

Помолих Господ за послание, което в този момент да помогне на хората да изградят вярата си.

Словото, което получих от Господ усили собствената ми вяра. Моля се това да се случи и с теб. Мога да обобщя това послание в едно изречение: **ДА НАБЛЮДАВАМЕ ВЕЛИЧИЕТО НА НАШИЯ БОГ Е ОПОРА ЗА ДУШИТЕ НИ.**

Убеден съм, че църквата се нуждае от едно нещо в този момент – непрестанно растящо откровение за Божието величие. Толкова много обезпокоени хора по целия свят се обръщат към фалшиви богове по време на съкрушителен страх. Но на последователите на Исус трябва само да им се напомни за единния истинен Бог. Трябва да сме абсолютно убедени в силата, мощта и величието Му към нас.

Когато започнаха да се натрупват, настоящите събития ми напомниха за книга, която публикувахме преди десет години – „Триумф чрез трагедия”. В тази книга християни свидетелстват за Божията помощ по време на най-трудните си изпитания. Всеки един от тях е намерил надежда в откровението за Божието величие.

От историите на тези хора на мен ми се изясниха три неща:

1. По време на всеки потоп, Божиите хора имат два избора.

Първият ни избор, когато се изправим пред големи изпитания е да се препашем с вяра – да вярваме на любящия ни небесен Баща, без значение какво се случва. Но това не е естествен рефлекс, а избор. Истината е, че когато болката е най-мъчителна, ние трябва да решим да викаме към Бог с вяра.

Всеки човек, който споделя историята си в „Триумф чрез трагедия“ свидетелства, че е трябвало да вземе решение. И когато са избрали да вярват, Бог им е дал обновена близост с Исус. А това се е случило, когато болезненото им изпитание е било най-тежко. Давид казва за най-тежкия си момент: „Този сиромаш извика и ГОСПОД чу, и от всичките му скърби го избави.“ (Псалм 34:6)

Другият ни избор е да останем в тревожен страх. Ако позволим на себе си да се тревожим за едно нещо днес, ще се тревожим за две неща утре. С две думи – страховете ни ще продължат да се трупат като вълни от прииждащи проблеми и ако не се справим с тях, тревожния ни ум ще продължи да се спуска в бездънната яма.

Просто трябва да бъдем убедени, че небесния ни Баща ни обича, без значение колко жестоко е изпитанието ни. Във времето, когато се надигат вълните на проблемите, ние можем да чуем гласа на страха, но Давид ясно каза: „Божият глас е по-силен от потопа!“

2. Когато дойде потопа, всички те изживяха „затъмнение във вярата“.

Свидетелствата на тези хора имаха и още нещо общо – всички те се бяха борили по време на тъмна нощ в душите си. С годините се убедих, че това преживява всеки верен Божий слуга.

Всички те описаха период, в който всичко е изглеждало като под тъмен облак, а Божия глас не се е чувал. Правили са всичко възможно, за да се опитат да чуят от небето, но тъмнината си е стояла.

За времена като тези, Библията казва, че трябва да познаваме и вярваме на Божията любов към нас. Когато светът ни се обърне наопаки сме най-уязвими за лъжите на врага. Сатана ще се опита да използва кризите ни, за да ни заведе в ямата на отчаянието. В такива времена трябва да сме в състояние да черпим от знанието си, че Бог ни обича.

Имал съм много изпитания по време на 80-те си години прекарани на земята. И това е истината, която ме е крепила във всички тях: Бог ме обича през цялото време, при всяко изпитание в живота ми.

3. Вярата е заповед и Бог отговаря на онези, които я упражняват.

Свидетелствата, които получихме, съдържаха също и тази истина. Всеки път, когато вярващия е упражнявал истината на Божието Слово, Исус е отивал при този човек. А Духът Му им е носил утеха и е обновявал силата им в най-черния им период.

Разбира се, не винаги е лесно да упражняваме вяра, когато ни боли. Често, когато болката е съкрушителна просто нямаме силата да го направим. В такива моменти християните може да оставят да им се изплъзнат Божиите обещания.

Спърджън, един от най-великите проповедници в историята е страдал от жестока депресия. (В неговото време това състояние било познато като „меланхолия“). Какво било лекарството за Спърджън? Той се прилепил към Псалмите. Божиите обещания били единствения източник на утеха за него, когато светът му се рушал. Той знаел, че те ще му дадат утеха и сила. „И така, вярата е от слушане, а слушането – от Христовото слово.“ (Римляни 10:17)

„Защото, който идва при Бога, трябва да вярва, че Той съществува и че възнаграждава тези, които Го търсят“ (Евреи 11:6). Аз вярвам, че това слово се отнася преди всичко за вярващи, които преживяват изпитание. Господ казва: „Имам награда за теб в изпитанието ти. Преследвай я! Заделил съм благословение от сила за теб в този момент и искам да го имаш.“

Трябва да се наситим с Божието Слово, да разбираме обещанията Му, да вярваме на това, че Той е верен и да се прилепим към истината. Това е единствения начин да отсечем демоничния глас на потопа.

Колкото повече разбираме и вярваме в Божието величие, толкова по-подготвени ще сме за бъдещето.

Написал съм много домашни по темата и искам да ви споделя истините, съдържащи се в Божието Слово, които много са ме благословили и окуражили. Всички те се отнасят за величието Му.

Няма по-голям хвалител на Божието величие от Давид. Докато пише псалмите си, той гради собствената си вяра върху непрестанно растящото познание за Божието величие. Помислете за тези известни пасажии:

„Велик е ГОСПОД и всеславен... Защото този Бог е нашият Бог за вечни векове; Той ще ни ръководи дори до смърт“ (Псалм 48:1, 14). „Кой бог е велик като нашия Бог? Ти си Бог, който върши чудеса; изявил си силата Си между народите.“ (77:13-14)

„Между боговете няма подобен на Теб, Господи, нито дела, подобни на Твоите... защото си велик и вършиш чудеса — Ти си Бог, само Ти!“ (86:8, 10)

Според Давид, всичките ни страхове утихват пред познанието за Божието величие. Точно за това той възхвалява толкова много от измеренията на Господното величие. Всичко има за цел да изгради нашата вяра.

- Давид възхвалява величието на Божията сила да върши чудеса.

„Защото ГОСПОД е Бог велик и Цар велик над всички богове. В ръката Му са дълбините на земята и Негови — планинските височини.“ (Псалм 95:3-4)

„Който единствен върши велики чудеса... Който с мъдрост направи небесата... Който простря земята върху водите... Който направи големи светила... слънцето, за да владее денем... луната и звездите, за да владеят нощем“ (136:4-9).

Наскоро гледах документален филм за звездите и галактиките. Астрономите ни казват, че има не милиони, а милиарди галактики във вселената. Те са безчет и нашия Бог създаде всяка една от тях. Всъщност, Той познава всяка звезда и ги нарича по име: „Изброява множеството на звездите, нарича ги всички по име.” (147:4)

Ние просто не можем да проумеем многото Божии чудеса. Не можем да схванем величието Му!

- Давид величае Божията сила да ни изцелява.

Бог създаде също и всяко човешко сърце. И няма друга сила, която наистина може да изцери сърцата ни. „Изцелява съкрушените по сърце и превързва раните им.” (Псалм 147:3)

Господ разбира дълбочините на болката ни по-добре от всеки човек: „Велик е нашият Господ и с голяма мощ, разумът Му е неизмерим” (147:5). Само Бог, Който ни създаде, знае от какво се нуждаят сърцата ни, за да излезем от най-големите си изпитания.

- Давид хвали Божието величие на силата над всеки потоп.

Давид ни напомня за Божието величие дори и по време на съкрушителния потоп. Настоящите ни потоци може високо да са надигнали глас, но Бог управлява цялата природа. Само Той държи всичко под контрол.

Давид изрича молбите на онези, които са съкрушени от потоп в душата си: „Спаси ме, Боже, защото водите стигнаха до душата ми! Потънах в дълбока тиня, където няма твърда основа, навлязох в дълбоки води и приливът ме потапя. Изнемогвам от викането си, гърлото ми е пресъхнало, очите ми чезнат, докато чакам своя Бог.” (Псалм 69:1-3)

Но Давид ни дава и отговора по време на всеки огромен потоп: „. ГОСПОД във висините е посилен от грохота на големи води, от мощните вълни на морето.” (Псалм 93:4)

В този момент водите на потопа се надигат срещу много вярващи – мъка, изпитания и жестоки проблеми. Но Бог е обещал следното: „Когато минаваш през водите, Аз ще бъда с теб; и през реките — няма да те потопят. Когато ходиш през огъня, няма да се изгориш и пламъкът няма да те опали.” (Исая 43:2)

- Давид възхвалява величието на Божията милост.

„Състрадателен и милостив е ГОСПОД, дълготърпелив и многомилостив... защото, колкото са високо небесата над земята, толкова е голяма милостта Му към онези, които Му се боят... Но милостта на ГОСПОДА е от века до века върху онези, които Му се боят, и правдата Му — върху синовете на синовете” (Псалм 103:8, 11, 17).

„Защото Твоята милост се възвеличи над небесата... славата Ти да бъде над цялата земя!” (108:4-5)

„А аз съм като зелена маслина в Божия дом, уповавам се на Божията милост за вечни векове.“ (52:8)

- Давид възхвалява Божието величие да благославя онези, които Му вярват.

„Колко голяма е добрината Ти, която си запазил за онези, които Ти се боят, която оказваш на онези, които се уповават на Теб, пред човешките синове! Ще ги скриеш под покроба на присъствието Си от човешките кроежи; ще ги пазиш тайно в шатър от препирането на езици.“ (Псалм 31:19-20)

Когато Давид възкликна: „О, колко голяма е Божията добрина!“, той каза: „Смазан съм от цялата добрина, която е складирал Бог.“ Той се наслаждава на невероятния склад от милост и добрина, които Бог е заделил за нас. Давид свидетелства: „Ако не бях повярвал, че ще видя добротата на ГОСПОДА в земята на живите, бих отмалял!“ (27:13)

Божие доброта и награди не са складирани в небето за „някой ден“ – те са предназначени за народа Му сега, в настоящите им изпитания.

Бог казва, че ще възнагради вярата ни и иска да Го търсим заради тези награди сега, по време на кризите ни. Търсиш ли признаци на надежда за непокорните си синове и дъщери? Искаш ли да видиш само малко разобличаване във финансовата си криза? Призови Господ с вяра, Той ще дойде при теб с утеха и сила. Той иска да те възнагради с обновена надежда и да ти даде сила по време на настоящия ти потоп. Гласът Му се издига над водите на всеки потоп!

Оставям ви с тези думи: Божието Слово ни казва ясно, че не трябва да се тревожим по време на кризите си. Не трябва да е притесняваме за икономиката. Той иска да премахне всеки стрес поради любимите на сърцата ни, семействата ни, болките и изпитанията ни. И Той ни е дал причината за тази велика утеха и сигурност – нашия Бог е велик и е достоен за хвала!

Алелуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 2011 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[The Greatness of Our God](#) / [Величието на нашия Бог](#)